

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci proti obvinenému **D. Š. a spol.**, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2011 v Bratislave sťažnosť D. Š. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. mája 2011, sp. zn. BB – 4 T 14/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného D. Š. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. mája 2011, sp. zn. BB-4T 14/2011, bola podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Tr. por. postúpená trestná vec obvinených:

D. Š. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona a návod na zločin marenia v spravodlivosti podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 344 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a P. V. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a pomoc k prečinu podplácania podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, § 333 ods. 1 Trestného zákona Okresnému súdu Žiar nad Hronom.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že trestné stíhanie obvineného D. Š. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s návodom na

zločin marenia spravodlivosti podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nie je možné. U obvineného P. V. je toho názoru, že pri správnom použití Trestného zákona mal byť skutok, pre ktorý je obvinený P. V. trestne stíhaný právne kvalifikovaný ako pomoci k zločinu marenia spravodlivosti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 344 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Na rozdiel od obžaloby prokurátora je samosudca toho názoru, že doterajšie dokazovanie, ktoré bolo v prípravnom konaní vykonané odôvodňuje záver pre právnu kvalifikáciu skutku u obvineného D. Š. nie podľa ustanovenia § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ale podľa ustanovenia § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Ide o konanie, ktoré je potrebné označiť ako špecifický prípad podplácania. Nejde teda o trestný čin podplácania, podľa § 333 Tr. zák., pretože v tomto prípade je trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v pomere špeciality k trestnému činu podplácania. Na prejednanie tejto trestnej veci je v zmysle ustanovenia § 15 a § 17 Trestného poriadku príslušný Okresný súd Žiar nad Hronom.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť obvinený D. Š., ktorý v dôvodoch svojej sťažnosti namietal, že konanie orgánov činných v prípravnom konaní nebolo v súlade so zákonom, na Špecializovanom trestnom súde by mali pracovať sudcovia s najvyššou odbornosťou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného Š. nie je dôvodná.

Podľa § 14 písm. f/ Tr. por. pôsobnosť Špecializovaného súdu sa vzťahuje na trestné činy podplácania podľa § 332 až § 335 Trestného zákona. Podľa ustanovenia § 278 ods. 3 Trestného poriadku súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

Podľa ustanovenia § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. zločin marenia spravodlivosti spácha ten, kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní použije násilie, hrozbu násilia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, alebo sľúbi, ponúkne alebo poskytne neoprávnenú výhodu, aby pôsobil na stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní.

Obvineným mal ponúkať a poskytnúť peňažnú hotovosť svedkom za to, že budú nepravdivo vypovedať v trestnom konaní.

Nemôže preto byť konanie obvineného kvalifikované ako trestný čin podplácania, podľa § 333 Tr. zák., pretože v tomto prípade je trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v pomere špeciality k trestnému činu podplácania.

Aj keď naďalej platí pravidlo, že zásadne každý skutok má byť posúdený podľa všetkých zákonných ustanovení, znaky ktorých inkriminovaný trestný čin napĺňa, t.j. keď ide o súbeh trestných činov, vrátane ich jednočinného súbehu. Základným zmyslom jednočinného súbehu trestných činov je vystihnúť povahu a stupeň závažnosti konania páchatel'a pre spoločnosť. Ten bude spravidla najlepšie vystihnutý, ak bude inkriminovaný skutok kvalifikovaný podľa všetkých ustanovení Trestného zákona, znaky ktorých sú v skutku obsiahnuté. Situáciu však komplikuje tzv. zdanlivý súbeh, teda prípady, keď je jednočinný súbeh vylúčený, hoci skutok formálne vykazuje znaky dvoch alebo aj viac skutkových podstát trestných činov. Právna veda, aj súdna prax akceptuje, že jednočinný súbeh **je vylúčený** aj v prípadoch, keď sú trestné činy navzájom v pomere špeciality.

V pomere špeciality sú tie ustanovenia, ktoré sú určené na ochranu tých istých záujmov, ak má byť špeciálnym ustanovením (zvlášť) osobitne postihnutý určitý druh útokov proti tým istým individuálnym záujmom (individuálnym objektom), aby bola vystihnutá zvláštna povaha, závažnosť takýchto útokov pre spoločnosť. V dôsledku pomeru špeciality sa použije to ustanovenie, u ktorého je obsah pojmu širší a rozsah pojmu užší, teda ustanovenie, ktoré lepšie vystihuje nielen daný prípad, ale i závažnosť činu pre spoločnosť.

Miera závažnosti trestného činu (zločinu) je typovo vyjadrená rozsahom trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v konkrétnom ustanovení Trestného zákona. Páchateľovi trestného činu (zločinu) marenia spravodlivosti hrozí trest straty slobody uvedený v odseku 1 § 344 Tr. zák. v rozpätí na jeden až šesť rokov.

Najvyšší súd zároveň dáva do pozornosti, že v prípade preukázania hrubého zásahu do občianskych práv poškodeného (väzba, uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ťažký psychický následok pre neprávom obvinenú osobu...), by mohlo ísť aj o „iný obzvlášť závažný následok“, čo by mohlo viesť aj k prísnejšej kvalifikácii.

Odvolačí súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje so závermi Špecializovaného trestného súdu a nakoľko jednočinný súbeh vyššie uvedených trestných činov v uvedenom rozsahu je vylúčený, nie je daná príslušnosť Špeciálneho trestného súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosti obvineného D. Š. nevyhovel a ako nedôvodnú ju zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 12. júla 2011

JUDr. Petra H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová